

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415214144
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1415214144.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: K. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. Adlera XXXX/X, XXX XX B., (adresa žalovaného, uvedená v návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaným: I. X XXX/XX, XXX XX V. pri F.), v konaní o zaplatenie 2.187,77 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, v Bratislave, zo dňa 12.10.2017, č.k. 10C/560/2015-100, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.411,83 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.408,46 eur od 10.07.2013 do zaplatenia a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške 60,- eur, splatných vždy k 20 - temu dňu toho ktorého dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť toto rozhodnutie. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 497, ustanovenia § 499 a § 369 Obchodného zákonníka, v spojení s ustanovením § 502 a § 503 ods. 1 - 3 Obchodného zákonníka a ustanovenia § 504 a § 506 Obchodného zákonníka. Zároveň poukázal na ustanovenie § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, ako aj na ustanovenie § 2, § 3 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení, účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie konštatoval, že strany sporu uzavreli dňa 05.10.2012 úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3 200 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal platiť v pravidelných mesačných splátkach do 15.11.2022. Žalovaný po tom, čo vyčerpал poskytnutý úver, porušil svoje zmluvné povinnosti a preto bol žalobcom, listom zo dňa 17.06.2013 vyzvaný na predčasné splatenie úveru. Pohľadávka žalobcu, voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia ku dňu 09.07.2013 predstavovala 3 431 eur a pozostávala z istiny vo výške 3 140,97 eur, úrokov vo výške 220,69 eur, ktoré bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného splatenia. Zároveň išlo o úroky z omeškania vo výške 3,37 eur (každá dlžná splátka bola odo dňa nasledujúceho po splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 8% ročne), poplatkov vo výške 65,97 eur. Žalovaný po zosplatení úveru, uhradil žalobcovi splátku vo výške 953,20 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že uzatvorená zmluva spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 1 ods. 2, v spojení s § 2 písmeno a), písmeno b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaný neuhradzal dlžné splátky,

žalobca pristúpil k zosplatneniu, čo žalovanému oznámil listom zo dňa 17.06.2013. Žalobca si uplatnil sumu, pozostávajúcu z istiny 2 187,77 eur, nezaplatené úroky vo výške 220,69 eur od 10.07.2013 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 3,37 eur, úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3 140,97 eur od 10.07.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3 140,97 eur a nezaplatené úroky vo výške 220,69 eur od 10.07.2013 do zaplataenia, ako aj náhradu trov konania, titulom neuhradeného zostatku, poskytnutého úveru.

3. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co/190/2014, v zmysle ktorého splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne a to v splátkach vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok predstavuje cenu peňazí, v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok, splácaný spolu v rámci splátky úveru, v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzovanie jeho práva na dispozíciu z istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Nastupuje tu stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie, ktoré smeruje ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny prostriedok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnená pohľadávka. Teda ak nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhrade za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Tým by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľ by nemal garantované žiadne práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd by podporoval stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a preto niet dôvodu na inkasovanie odplatných úrokov. Navyše súd prvej inštancie uviedol, že ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky, patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou.

4. Keďže si žalovaný svoje povinnosti nesplnil, súd prvej inštancie ho zaviazal na zaplataenie sumy vo výške 2 411,83 eur, z toho istina 2 187,77 eur, úrok z úveru ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 220,69 eur a úrok z omeškania vo výške 3,37 eur a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške 60 eur, splatných vždy k 20. dňu toho ktorého dňa v mesiaci, počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť toto rozhodnutie. Súd prvej inštancie prihliadol na osobné pomery žalovaného a na množstvo veriteľov, voči ktorým má žalovaný povinnosť úhrady. Zároveň prihliadol aj na fakt, že žalovaný svoj dlh uznal, a požiadal, aby ho súd zaviazal splácať „oprávnený dlh“ formou pravidelných mesačných splátok. Zároveň ho zaviazal na zaplataenie žalobcom uplatnených úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne, zo sumy 2 408,46 eur od 10.07.2013 do zaplataenia. Súd vychádzal pri priznaní výšky úrokov z omeškania, v súlade s ustanovením § 3 a § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba v Európskej centrálnej banke 0,75 % plus 8 percentuálnych bodov.

5. O náhrade trov prvoinstančného konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku a to proti zamietnutej časti predmetného rozsudku a v časti výroku, ktorým súd povolil žalovanému uhradiť dlh v mesačných splátkach podal žalobca, v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplataených súdnych poplatkov.

7. Žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písmeno h) CSP. Uviedol, že v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške, ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Taktiež v zmysle § 503 ods. 3, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou, určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu, od poskytnutia, do vrátenia peňažných prostriedkov. Z podstaty úroku, ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodiť, že povinnosť dlžníka platiť úrok, trvá až do doby vrátenia úveru. V tom zmysle upravuje trvanie povinnosť platiť úrok aj ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Pri úverovej zmluve ide o plnenie peňažného záväzku v dvoch rovinách a to vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky úveru v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť požadovanú úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nespĺní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania. Vzhľadom k tomu, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú tak svojou podstatou, ako aj funkciami, treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok, jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 CSP. Úprava úroku z omeškania, ako aj úroku z úveru je podporná, má dispozitívny charakter, a preto je rozhodujúca ako sa správne dohodli v zmluve. Vzhľadom na vyššie uvedené, tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník je povinný ich platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote, alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Žalobca poukázal i na ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, toto ustanovenie upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac, než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu, ako tri mesiace. Toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Naďalej totiž trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Ide o právny inštitút, určený na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie povinností dlžníka. Základnou zásadou spotrebiteľského práva je ochrana pred neprijateľnými podmienkami, to však neznamená vylúčenie aplikácie ustanovení na ochranu veriteľa pri neplnení si povinností dlžníka. Odstúpením od zmluvy, v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, zmluva od počiatku nezanikla a naďalej trvá právo veriteľa a k tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť dlžnú sumu, spolu s úrokmi z úveru, tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, v rozhodnutí č.k. 33Cdo/212/2014, zo dňa 21.08.2014.

8. K rozhodnutiu o povolení splácať dlh v splátkach, žalobca uviedol, že priznanie možnosti plnenia dlhu v splátkach, postupoval súd v rozpore so zákonom. Žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti a teda žalovaný bol touto formou za porušenie zmluvy „odmenený“ a žalovaný získal možnosť splácať úver za obdobných podmienok, ako mal dohodnuté v zmluve. Takýto výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv, zakotvenou CSP. Žalobca poukázal na rozsudky Krajského súdu v Trnave, č.k. 24Co/322/2016-80, zo dňa 01.07.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 7Co/33/2017-62, zo dňa 22.02.2017, ak i na rozsudok Krajského súdu v Žiline, č.k. 11Co/91/2017-138, zo dňa 16.05.2017, prípadne 7Co/154/2017-223, zo dňa 13.09.2017, ako i uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 15Co/185/2017-136, zo dňa 27.09.2017.

9. Súd prvej inštancie na adresu žalobcu zaslal odvolanie žalobcu z č.l.107, s výzvou na vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Výzva sa vrátila späť súdu prvej inštancie dňa 20.12.2017 s tým, že zásielka nebola v odbernej lehote prevzatá.

10. Ešte predtým, ako odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcu, žalobca písomným podaním zo dňa 19.06.2018 súdu prvej inštancie oznámil, že vzhľadom na vyhlásený konkurz voči žalovanému, má

žalobca za to, že konanie by malo byť v súlade s ustanovením § 167e Zákona č. 7/2005 Z.z. zastavené. S poukazom na § 11 ods. 8 Zákona č. 71/1992 Zb. žalobca žiada o vrátenie súdneho poplatku v celej výške.

11. Vec bola súdom prvej inštancie predložená Krajskému súdu v Bratislave dňa 11.01.2018.

12. Odvolací súd podanie žalobcu zo dňa 19.06.2018 zaslal žalovanému s výzvou, aby sa k tomuto podaniu písomne vyjadril, zároveň odvolací súd zisťoval, či voči žalovanému: K. bol vyhlásený konkurz, ak áno, kedy.

13. Informačné centrum konkurzného oddelenia Okresného súdu Bratislava I, odvolaciemu súdu oznámilo dňa 04.10.2018, že dňa 16.05.2018 bol na Okresný súd Bratislava I podaný návrh na vyhlásenie konkurzu osobou: K. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola pridelená spisová značka: 37OdK/185/2018 stým, že adresa žalovaného je I.

14. Na výzvu odvolacieho súdu, či žalobca naďalej trvá na odvolaní voči zamietajúcej časti, resp. či celú žalobu voči žalovanému neberie v celom rozsahu späť, žalobca v písomnom podaní zo dňa 14.07.2020 uviedol, že vzhľadom na vyhlásený konkurz voči žalovanému, má žalobca za to, že konanie by malo byť v súlade s ustanovením § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. zastavené a žiadal o vrátenie súdneho poplatku v celej výške. Zároveň uviedol, že netrvá na podanom odvolaní voči zamietajúcej časti rozsudku. Na výzvu odvolacieho súdu, či naďalej trvá na odvolaní v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie povolil splátky, žalobca písomným podaním zo dňa 28.07.2020 oznámil, že navrhuje, aby odvolací súd odvolacie konanie zastavil.

15. Podľa § 369 ods. 1 CSPokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

16. Podľa § 369 ods. 2 CSP ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

17. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

18. Späťvzatie odvolanie je dispozitívnym úkonom, ktorý strana sporu stráca právo opätovne podať odvolanie. Na účinné späťvzatie odvolania sa nevyžaduje ani súhlas druhého účastníka ani súhlas súdu. Preto, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, odvolací súd nemá inú možnosť, než odvolacie konanie zastaviť, a strana sporu, ktorá vzala účinne odvolanie späť, nemôže zrušiť svoj procesný úkon späťvzatia, a nemôže ho ani podať znova.

19. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral svoje odvolanie voči zamietajúcej časti rozsudku ako aj v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie povolil žalovanému uhradiť dlh v mesačných splátkach, účinne späť, keď žiadal, aby súd odvolacie konanie zastavil, odvolací súd postupoval v súlade s ust § 369 ods. 3 CSP a odvolacie konanie zastavil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § ust. 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, v zmysle, ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade, však žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania, a preto odvolací súd vyslovil, že žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).